

De Uitdaging van...

Ellen van Andel

En eindelijk was het moment daar! In maart 2022 ben ik mijn kindercoachpraktijk Op Eigen Pootjes gestart. Best spannend om de stap te wagen, maar tegelijk een droom die uitkomt! Met mijn praktijk help ik kinderen die het even moeilijk hebben en net even dat extra duwtje nodig hebben om het daarna zelf weer te kunnen.

Mijn naam is Ellen van Andel, geboren en getogen in het Brabantse Dussen. Ik ben daar opgegroeid met mijn ouders en broers. Van jongs af aan kwam ik in aanraking met dieren, thuis hadden we een hond, kat, kippen, geiten, konijnen en paarden. Het is er dus met de paplepel ingegoten, het omgaan met dieren. Mijn liefde voor dieren is dan ook heel sterk aanwezig en ik kan me geen leven zonder voorstellen.

Van kinds af aan wilde ik al "iets" met dieren gaan doen, maar belandde uiteindelijk in de kinderopvang waar ik zo'n 21 jaar gewerkt heb. Ook tijdens het werken in de kinderopvang bleef het kriebelen en zo ben ik naast mijn werk een opleiding tot hondentrimster gaan volgen. Jarenlang heb ik mijn werk in de kinderopvang gecombineerd met het werken als hondentrimster. Een aantal jaar geleden, toen er plannen waren om naar Limburg te verhuizen, ben ik gestopt met het trimmen. Sinds 3, 5 jaar woon ik in Echt (Limburg) waar mijn vriend en ik een kleine pensionstal /veulenopfok hebben.

Eenmaal in Limburg begon het pas echt te kriebelen. Ik wilde eigenlijk op een andere manier met kinderen gaan werken. Maar wat dan? Wat wilde ik nou echt? Al snel kwam ik tot de conclusie dat ik het liefst mijn twee passies samen wilde brengen. Het werken met kinderen en met honden. De volgende vragen waren: "Wat wil ik precies gaan doen binnen die combinatie? Hoe ga ik dat in het vat gieten?" En: "Wat heb ik nodig?". Eerst heb ik contact gezocht met mensen die al bekend waren binnen dit werkveld. Daarna heb ik uitgezocht welke opleidingen / cursussen ik wilde volgen. Het resultaat is dat ik de afgelopen 1,5 jaar mijn HBO kindercoach diploma heb behaald, dat ik de AAI (Animal Assisted Interventions) heb afgerond en dat ik momenteel bezig ben met de opleiding tot Kynologisch instructeur bij het HACR in Roermond (hoezo verslavend haha). Ondertussen heb ik ook niet stilgezeten wat werk betreft en ben vanuit de kinderopvang geswitcht naar een baan als welzijnswerker, ik begeleid ouders en kinderen door opvoedondersteuning te bieden en ze te ondersteunen bij de (taal) ontwikkeling.

En eindelijk was het moment daar!! In maart 2022 ben ik mijn kindercoachpraktijk Op Eigen Pootjes gestart. Best spannend om de stap te wagen, maar tegelijk een droom die uitkomt! Met mijn praktijk help ik kinderen die het even moeilijk hebben en net even dat extra duwtje nodig hebben om het daarna zelf weer te kunnen.

Ik ben zelf een buitenmens en ik geloof dat je als mens beter tot je recht komt als je buiten in de natuur bent. Daarom ga ik vaak naar buiten met de kinderen die ik coach. Eén van mijn coachkinderen wilde graag dat zijn hondje meeding als we naar het bos gingen. Al vanaf de eerste minuut merkte ik hoeveel meer ontspannen hij was als zijn hondje erbij was, hoeveel kracht hij daarvan kreeg.

Niet gek natuurlijk, want wie van ons kroop er vroeger nou niet in de vacht van zijn beste vriend als je niet lekker in je vel zat? Honden zijn altijd eerlijk en oprecht en ze oordelen niet over je. Je kunt lekker tegen ze kletsen en ze zijn bijna altijd blij. Hoe fijn is dat?

Dat is de eerste stap ik die gezet heb met mijn praktijk. Kinderen helpen met hun zelfvertrouwen en zelfbeeld. Een hond kan tijdens dit traject zo ontzettend waardevol zijn.

Eén van de allerbelangrijkste dingen tijdens het coachen is het welzijn van je hond, dat gaat boven alles. Vind je hond het leuk wat er van hem gevraagd wordt? Wil je überhaupt iets vragen van de hond of is zijn aanwezigheid al genoeg?

Het is niet de bedoeling dat je hond allerlei kunstjes moet gaan doen of dat kinderen opdrachtjes gaan geven.

Ikzelf kies ervoor om de hond vooral te laten zijn, hond zijn, in zijn eigen gedrag en eigen karakter. Dat zijn kinderen namelijk ook, iedereen is uniek en het is goed om te leren dat we allemaal bijzonder zijn zoals we zijn of dat nou gaat over een kind of een hond.

Momenteel hebben we 5 honden in huis, waarvan 2 ridgebacks. Eén ervan is Lotus, zij is een wijze oude dame van 12,5 jaar oud, zij is lekker met pensioen maar laat zich graag nog eens lekker aaien door wie dat wil. De andere ridgeback is Ravi, hij is inmiddels 4 jaar oud en een echte luiaard en spring-in-het-veld in één. Ravi vindt het heerlijk om mee te gaan in het coachen. Hij vindt het leuk om hersenwerkjes of zoekspelletjes met kinderen te doen. Ravi is voor mij heel duidelijk te lezen, wat het werken met hem heel fijn maakt. Hij is dan ook degene die vooral aansluit tijdens het coachen. Sam, onze Oudduitse herder, is alleen op mijn vriend gericht en wordt niet ingezet bij het coachen. De twee andere honden zijn nog niet zolang bij ons dus die wil ik eerst goed leren kennen voordat ze eventueel ingezet kunnen worden tijdens het coachen. Alhoewel ik al wel wat mogelijkheden zie, Mylo (herdermix) zit het liefst vast tegen je aan geplakt of met zijn hoofd op je schoot en borstelen vindt hij fantastisch, terwijl Ravi niet zo van knuffelen houdt. Zo zouden ze elkaar mooi aan kunnen vullen.

Maar er is meer..

Tijdens mijn werk in de kinderopvang heb ik allerlei situaties meegemaakt maar ook vraagstukken voorgelegd gekregen van ouders die wisten dat ik veel met honden bezig was. Zo was er een gezin met 4 kinderen, nummer 5 onderweg, en een jonge hond van 6 maanden (kruising labrador x beauceron) die zich geen raad meer wisten met de hond. Volgens de baas was de hond druk, groef hij de tuin uit, hapte hij naar de kinderen. Op mijn advies schakelden zij een gedragstherapeut in, maar vanwege Corona is die maar een aantal keer geweest. Weer enige tijd later nam meneer de hond mee naar het kinderdagverblijf met de vraag of ik hem wilde hebben, want het was toch echt teveel zo'n grote hond en de kinderen.

Na een goed gesprek bleek dat er weinig tijd en ruimte voor de hond en zijn hondengedrag was. Na een keer meekijken en wat tips en adviezen is de harmonie in het gezin weer hersteld en heeft de hond een mooi plekje binnen het gezin gekregen.

Andere situaties die ik zag gebeuren en waar raad gevraagd werd gingen b.v. over angstige honden die mee naar school moeten om de kinderen op te halen of kinderen die met de hond lopen en hen alle kanten opsleuren (of de hond hen natuurlijk).

Ellen & Lotus

Aimee & Ravi

Laatst vroeg iemand mij: "Mijn hond heeft het ridgeback-effect, wat betekent dat nou precies?". Ik moest even met mijn ogen knippen voordat ik begreep waar het over ging. Maar de hond zette dus zijn haren omhoog en deze mensen hadden geen idee dat dit een autonome reactie van de hond is die tijdens zowel positieve als negatieve situaties/ spanning kan ontstaan.

Daarnaast is een veel gehoorde opvatting nog steeds dat "de hond moet doen wat de baas zegt, en dat de hond respect voor het aanwezige kind moet hebben". Wat mij betreft echt een misvatting, omdat wederzijds respect het allerbelangrijkst is, maar om dit te kunnen bereiken moet er eerst kennis zijn van hondengedrag en de signalen die een hond geeft. Nog te vaak hoor ik dat de hond het 'íneens' deed, terwijl er waarschijnlijk een scala aan (gemiste) signalen aan vooraf is gegaan.

Wat is mijn doel?

Tijdens bijtincidenten met honden zijn het vaak kinderen die gebeten worden. Kinderen leren veel van volwassenen en zij nemen met name een voorbeeld aan hun ouders. Ik wil met Op Eigen Pootjes in de toekomst in gaan zetten op de omgang tussen ouder, kind en hond. Mijn doel is gezinnen helpen het gedrag van hun hond te begrijpen zodat er onveilige situaties voor zowel hond als kind voorkomen kunnen worden. Mijn ervaring is dat er veel onwetendheid is over hondengedrag en ieder gezin wat ik kan ondersteunen de interactie van hun hond en kind te begrijpen en ondersteunen is er één.

Ik wil ouders en kinderen leren de (stress) signalen van een hond te (her)kennen. Wat betekent het dat de hond tongelt, gaapt, borstelt, zijn oogwit laat zien etc? En hoe kun je daar het beste op reageren? Iedereen kent de filmpjes wel van kinderen op de rug van een hond, of baby's die tussen de voorpoten van de hond gelegd worden, of een hond die heel graag weg wil uit de situatie en wordt tegengehouden. Vaak wordt er tijdens het filmen hard gelachen terwijl alle stresssignalen van de hond gemist worden, totdat het een keer helemaal mis gaat en de hond, die zo zijn best heeft gedaan deze situatie te vermijden, de boosdoener is.

Levi & Ravi

Daarnaast wil ik mensen graag helpen bij het introduceren van een pup in huis en individuele (puppy) training geven. De meesten van jullie kunnen zich de bijtgrage periode van een kleine ridgeback vast nog wel herinneren. En als je dan weinig tot geen ervaring met honden hebt kan dat best heel spannend zijn.

Lotus, mijn oudere dame, is voordat ze bij mij kwam wonen ook eerst in een gezin geweest waar ze binnen 2 dagen weer weg moest omdat het niet samen ging met de kinderen volgens de eigenaresse. De kinderen waren bang van de pup en andersom. Zelf heb ik nooit enige angst naar kinderen toe gemerkt bij haar. Een voorbeeld van onbegrip en/ of te weinig kennis denk ik. Maar dit had, met de juiste voorbereiding en begeleiding, voorkomen kunnen worden.

Genoeg om van te dromen dus! Bedankt voor jullie interesse in 'mijn uitdaging'. Geniet van jullie mooie ridgebacks en kinderen. Mocht je het leuk vinden om eens een kijkje op mijn website te nemen :

www.Opeigenpootjes.com